

УДК 366.545.2

СУПЕРЕЧНОСТІ ПЛАНУВАННЯ ВИДАТКОВОЇ ЧАСТИНИ ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ УКРАЇНИ

І. Лютий, Л. Савич

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Дослідження присвячено концептуальним засадам планування видаткової частини державного бюджету. Запропоновано складання перспективного бюджетного плану з метою забезпечення довгострокової збалансованості бюджету, орієнтації державних коштів на здійснення заходів з пріоритетних напрямів економічного і соціального розвитку.

Ключові слова: бюджет, збалансованість, бюджетне планування бюджету.

У сучасних економічних умовах держава використовує бюджет як інструмент реалізації своєї соціально-економічної політики, адже він відображає складну систему перерозподільних відносин у суспільстві. Бюджет на 2009 рік приймався у вкрай складних економічних умовах. Низька прогнозованість макроекономічних показників, значні проблеми в банківській системі, обвальне падіння національної грошової одиниці, наростання соціальних проблем та інші прояви економічної кризи стали негативними чинниками при реалізації бюджетного процесу в Україні. Проте ці обставини не змінюють головного питання, а саме: чи сприятиме прийнятий бюджет соціально-економічному розвитку країни. У будь-якій розвиненій країні бюджет створює для бізнесу певні орієнтири, як в плані макроекономічних показників розвитку, так і стосовно пріоритетів підтримки окремих галузей.

Водночас деякі питання в процесі планування видатками бюджету залишаються поза увагою дослідників. Сьогодні для підвищення ефективності бюджетного процесу необхідно розв'язати проблеми поліпшення прозорості і зрозумілості бюджету для громадськості, поліпшення якості державного фінансування, яке залежить як від обсягу реальних доходів бюджету, так і від того наскільки ефективно розпорядники бюджетних коштів управляють цими фінансовими ресурсами.

Необхідність удосконалення планування видаткової частини Державного бюджету України підкреслює актуальність обраної проблематики, а узагальнення теоретичних аспектів видаткової частини Державного бюджету України, його системний аналіз та оцінка, з метою обґрунтування пропозицій щодо підвищення активності, визначають мету дослідження.

У сучасному кризовому становищі ефективний процес формування видатків державного бюджету, що забезпечує стабільність виконання функцій державою є надзвичайно важливим.

Видатки бюджетів за своєю економічною сутністю є інструментом розподілу й перерозподілу грошового фонду держави та фондів фінансових ресурсів органів місцевого самоврядування і їхнього використання за цільовим призначенням, що повинне забезпечити зростання суспільного добробуту населення. Зміст і характер бюджетних видатків визначає виконання державою і місцевими органами влади своїх функцій. Призначення бюджетних видатків полягає у задоволенні найважливіших потреб суспільства у розвитку економіки і соціальної сфери, державного управління, оборони, забезпечення громадського порядку, безпеки держави тощо.

Для узагальнення теоретичних засад бюджетного планування дослідимо сутність самого поняття та його компетенції, адже проведений аналіз публікацій свідчить, що саме цей аспект є дискусійним. Так, у бюджетному Кодексі відсутнє визначення терміну “бюджетне планування”. Провідні українські економісти дають різні визначення цього поняття. Для проведення досліджень, щодо розуміння сутності поняття “бюджетне планування” ми проаналізували підходи низки науковців (табл. 1).

Таблиця 1

Наукові підходи до визначення поняття терміну “бюджетне планування”

Автор	Трактування поняття
Василик О., Павлюк К. (2004) [3]	Науково обґрунтований процес визначення джерел створення і напрямів використання бюджетних ресурсів в економіці держави з метою забезпечення стабільного економічного й соціального розвитку
Сафанова Л. (2001) [5]	Комплекс організаційно-технічних, методичних і методологічних заходів із визначення доходів і видатків бюджетів у ході їх складання, розгляду і затвердження
Пасічник Ю. (2008) [4]	Процес формування показників бюджетного змісту державними законодавчими та виконавчими органами певного рівня на конкретний період часу
Фещенко Л., Проноза П., Кузьминчук Н. (2008) [6]	Науково обґрунтований процес визначення джерел створення і напрямів використання бюджетних ресурсів в економіці держави з метою забезпечення стабільного економічного й соціального розвитку.
Юрій С., Стоян В., Мац М. (2002) [7]	Централізований розподіл та перерозподіл валового внутрішнього продукту і національного доходу по всіх ланках бюджетної системи та видах фінансових планів на підставі Державної програми економічного і соціального розвитку держави.

Ми бачимо, що в фінансовій науці “бюджетне планування” пов’язують із такими словосполученнями, як: науково обґрунтований процес визначення джерел; комплекс організаційно-технічних, методичних і методологічних заходів із визначення доходів; процес формування показників бюджетного змісту; централізований розподіл та перерозподіл валового внутрішнього продукту. Більшість науковців серед яких О. Василик, К. Павлюк, Л. Фещенко, П. Проноза, Н. Кузьминчук під бюджетним плануванням розуміють процес визначення джерел створення і напрямів використання бюджетних ресурсів в економіці держави з метою забезпечення стабільного економічного й соціального розвитку. Однак, окрім дослідження самого процесу формування створення і напрямів використання бюджетних ресурсів ми вважаємо, що значна увага має приділятися все ж таки методиці, методології, ефективності та оцінці виконання бюджетних ресурсів.

Наприклад, ми вважаємо за потрібне погодитись із думкою Л. Сафанової, що бюджетне планування – це комплекс заходів, оскільки сам процес планування включає в себе такі елементи, як дослідження і методологію певних явищ.

Аналізуючи підходи авторів щодо теоретичного узагальнення бюджетного планування ми можемо сформулювати його цілі, мету, завдання та методику планування бюджету на один рік, який використовують нині, стримує ефективне управління бюджетом та прийняття стратегічних рішень щодо розвитку територіальних одиниць.

Бюджетна реформа, яка почалася в Україні з прийняттям Бюджетного кодексу в 2001 році, передбачає удосконалення практики складання та виконання бюджету на основі застосування сучасних методик та прогресивних підходів, підтверджених світовим досвідом. Щодо прогнозування видатків на середньострокову перспективу, слід зауважити, що видатки бюджету – кошти, що спрямовані на здійснення програм та заходів, передбачених відповідним бюджетом, за винятком коштів на погашення основної суми боргу та повернення надміру сплачених до бюджету сум.

Метою складання середньострокового плану бюджетних видатків є ефективне управління бюджетними коштами у середньостроковій перспективі, оскільки реалізація стратегічних процесів не обмежується лише одним роком.

Для подолання недоліків річного бюджетного планування, суттєвим вбачається затвердження бюджетних цілей та норм на декілька років, а не лише на безпосередньо наступний рік. Бюджетне планування на багаторічний період може розглядатися як інструмент реформування системи фінансового управління, спрямованого на підвищення ефективності, дієвості та прозорості

державного сектора, що здійснюється шляхом реструктуризації бюджетної практики. Варто зазначити, що багаторічне планування є лише інструментом бюджетного управління, а не асигнуванням бюджетних коштів на кілька років. Його слід розглядати як прогноз доходів та видатків бюджету на наступні роки, який періодично уточнюється.

Основними цілями бюджетного планування на багаторічній основі є підвищення дисципліни витрачання бюджетних коштів. Воно має функціонувати як фінансове стримування майбутніх витрат, а не як інструмент розширення програм. Найчастіше багаторічне бюджетне планування є середньостроковим і здійснюється на трирічний часовий горизонт. Такий часовий горизонт найточніше відповідає періоду, на який можуть затверджуватися глобальні бюджетні цілі.

Для розробки пропозицій, щодо підвищення ефективності бюджетного планування, наступним етапом дослідження є аналіз виконання плану видаткової частини Державного бюджету України (табл. 2). Як свідчать дані табл. 2, суттєвих змін у виконанні запланованих показників за досліджуваний період з 2005 по 2007 роки не відбулось. Наприклад, можна спостерігати зменшення відсотку виконання бюджетних видатків у охороні навколишнього природного середовища на 1% в 2006 році по відношенню до 2005 року та на 18,6% в 2007 щодо 2005 року. Не значною мірою знизилось виконання плану бюджету на охорону здоров'я, духовний та фізичний розвиток тощо. Видатки на житлово-комунальне господарство знизились по відношенню до запланованих показників майже на 10% у 2007 році по відношенню до 2005 року. Однак необхідно зазначити, що суми цих видатків з кожним роком плануються в більшому обсязі.

Таблиця 2

Аналіз виконання видаткової частини Державного бюджету України за функціональною класифікацією, млрд грн

ВИДАТКИ	Код	2005				2006				2007			
		план	виконано	відхилення	% виконання	план	виконано	відхилення	% виконання	план	виконано	відхилення	% виконання
Загальнодержавні функції	0100	12,52	11,98	-0,54	95,69	15,04	14,17	-0,88	94,22	19,15	18,35	-0,80	95,82
Оборона	0200	6,17	6,04	-0,13	97,89	7,35	6,40	-0,95	87,07	9,94	9,25	-0,69	93,06
Громадський порядок, безпека та судова влада	0300	10,39	10,14	-0,25	97,59	13,08	12,58	-0,50	96,18	19,10	18,30	-0,80	95,81
Економічна діяльність	0400	15,27	14,04	-1,23	91,94	21,95	20,43	-1,53	93,08	36,50	35,82	-0,68	98,14
Охорона навколишнього природного середовища	0500	1,08	0,98	-0,10	90,74	1,46	1,31	-0,15	89,73	2,98	2,15	-0,83	72,15
Житлово-комунальне господарство	0600	0,12	0,11	-0,01	91,76	0,21	0,18	-0,02	85,71	1,22	1,01	-0,21	82,79
Охорона здоров'я	0700	3,74	3,51	-0,23	93,85	4,42	4,10	-0,32	92,76	8,15	7,43	-0,72	91,17
Духовний та фізичний розвиток	0800	1,36	1,27	-0,09	93,38	1,61	1,39	-0,22	86,34	2,50	2,10	-0,40	84,00
Освіта	0900	10,51	9,93	-0,58	94,48	12,94	12,12	-0,82	93,66	19,60	18,64	-0,96	95,10
Соціальний захист та соціальне забезпечення	1000	32,60	31,60	-0,99	96,93	31,79	30,28	-1,50	95,25	36,67	35,85	-0,82	97,76
РАЗОМ	-	93,77	89,61	-4,15	95,56	109,85	102,96	-6,89	93,73	155,81	148,90	-6,91	95,57

Як свідчать дані табл. 2, в цілому за державним бюджетом країни фактично проведені видатки у 2007 році перевищували обсяги 2005 року на 36,3 %, а видатки на такі важливі заходи, як охорона здоров'я, зросли на 5,3%, духовний та фізичний розвиток – 12,9 %, освіту – 27,6%. Низькими темпами відбувалося збільшення видатків на фінансування оборони країни. Видатки на оборону у 2007 році становили 9,25 млрд грн, у 2006 році – 6,4 млрд грн проти 5,3 млрд грн у 2005 році, або збільшилися на 21,2 %, тоді як видатки за функцією “громадський порядок, безпека та судова влада” зросли з 5,8 до 12,7 млрд грн, або на 17,6 %

Загалом можна зробити висновок, що процес бюджетного планування в Україні не є досконалим, про що свідчить суперечності його в процесі реалізації. Наприклад, розробка прогнозних показників щодо видатків державного бюджету в Україні залишається формальністю та досить рідко дотримується реалій. Відповідно до статті 38 Бюджетного кодексу України до Верховної Ради України разом з проектом закону про державний бюджет на планований рік подають показники зведеного бюджету України за основними видами доходів, видатків та фінансування на наступні три бюджетні роки. Водночас на практиці така робота проводиться формально, що по-перше, пов'язано з ненадійністю макроекономічного прогнозування, частим коригуванням податкового законодавства, зміною під впливом різних політичних сил раніше обраних пріоритетів у бюджетних видатках, по-друге, такі прогнози насправді не використовують у роботі з формування показників бюджету на наступні роки.

При розробленні прогнозних показників видаткової частини зведеного бюджету України на середньостроковий період враховано:

1) реальне зростання видатків на оплату праці працівників бюджетних установ у 2009 році на 10%, що дасть можливість забезпечити зростання рівня мінімальної заробітної плати до рівня прожиткового мінімуму. На період 2010–2011 років реальне зростання відповідних видатків передбачається до 5% щороку;

2) зростання обсягу видатків бюджетних установ на оплату комунальних послуг та енергоносіїв до 12% у середньому щороку внаслідок поступового наближення цін на енергоносії до світових з одночасним скороченням обсягів споживання енергоносіїв завдяки здійсненню енергозберігаючих заходів;

3) реальне зростання капітальних видатків у межах 10% щороку.

При цьому конкретні показники зміни обсягу видатків за цими статтями на відповідний рік визначатимуться залежно від реальних можливостей бюджету, фактичного рівня тарифів на житлово-комунальні послуги та енергоносії, перегляду структури споживчого кошика, який є базою для визначення прожиткового мінімуму та відповідного розміру мінімальної заробітної плати, а також остаточного визначення етапів та змісту реформ у бюджетній сфері. Прогнозні показники видатків зведеного бюджету України наведені в табл. 3.

Таблиця 3

Прогнозні показники видатків зведеного бюджету України за функціональним призначенням

	Видатки зведеного бюджету України					
	млн гривень			у % до ВВП		
	роки					
	2009	2010	2011	2009	2010	2011
Загальний обсяг видатків	304996,8	351926,5	398598,2	32,3	32,0	31,25
Програмні видатки	298362,5	343780,3	388338,2	31,6	31,26	30,45
Обслуговування державного боргу	6634,3	8146,2	10260	0,7	0,74	0,8

Як свідчать дані таблиці 3 загальний обсяг видатків в 2011 році по відношенню до 2009 року за прогнозовано у обсязі на 30,69 % більше, ніж у 2009 році. За функцією “програмні видатки” очевидним в 2011 році є збільшення на 30,16% обсягу видатків порівняно з 2009 роком. Відповідно спостерігається тенденція до збільшення обсягів видатків на “обслуговування державного боргу” на 15,62 %. Однак у складних умовах фінансової кризи будь-які заходи, спрямовані на скорочення видатків бюджету та жорстку економію бюджетних коштів, набувають особливого значення.

Водночас значного поширення набула практика надмірного, а подекуди одіозного збільшення чисельності керівних працівників у центральних та місцевих органах виконавчої влади. Так, у деяких міністерствах кількість посад заступників міністрів становить близько десяти (МінАПК, Мінеко-

номіки, Мінтрансв'язку, Міністерство охорони навколишнього природного середовища), аналогічна ситуація спостерігається і в окремих центральних органах виконавчої влади. Це призводить до неекономного, неефективного витрачання бюджетних коштів на утримання керівного складу управлінського апарату на тлі хронічного браку ресурсів для забезпечення підтримання на мінімально необхідному рівні соціальних гарантій для малозабезпечених верств населення.

Саме у зв'язку з цим 3 березня 2009 року ВР прийняла Постанову №1047-VI "Про заходи щодо упорядкування окремих видатків Державного бюджету України" і на її виконання урядом України 18.03.2009 р. видано постанову №240 "Деякі питання оплати праці членів Уряду в 2009 р", в якій встановлено, що з 1.04.2009 р до 1.01.2010 р. заробітна плата Прем'єр-міністра України, Першого віце-прем'єр міністра, віце-прем'єр-міністра та міністрів України зменшується удвічі порівняно із заробітною платою станом на 1.01.2009р.

Формування прогнозних показників зведеного бюджету має базуватися на прогнозах економічного і соціального розвитку України. Відповідно до Закону України "Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України" прогноз економічного і соціального розвитку України на довгостроковий період розробляється на п'ять років. У ньому мають бути:

- аналіз соціально-економічного розвитку країни за попередній період та характеристика головних проблем розвитку економіки і соціальної сфери;
- очікувані зміни зовнішньоекономічної і зовнішньополітичної ситуації та їхній вплив на економіку країни;
- оцінка впливу можливих заходів державної політики у прогнозованому періоді на розвиток економіки і соціальної сфери;
- цілі та пріоритети економічного та соціального розвитку у довгостроковому періоді і пропозиції щодо напрямів державної політики у цей період;
- прогноз кон'юнктури на внутрішніх і зовнішніх ринках стратегічно важливих видів товарів та послуг;
- основні макроекономічні та інші необхідні показники й баланси економічного і соціального розвитку, у тому числі у розрізі галузей економіки, Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя;
- висновки щодо тенденцій розвитку економіки країни упродовж довгострокового періоду.

Також ключовим для планування діяльності як уряду, так і бізнесу конкретної людини є показник інфляції. Інфляційна динаміка в Україні в першому кварталі 2009 року дає підстави для перегляду офіційного прогнозу зростання цін на поточний рік. Інфляція в Україні в січні-березні 2009 року склала 5,9%: у березні інфляція сповільнилася до 1,4% з 1,5 у лютому і 2,9 у січні. Уряд прогнозує зростання інфляції в 2009 році на 9,5%, тоді як Світовий банк на 16,4 %. Інфляція в Україні в 2008 році становила 22,3 %. Реалістичність цього показника (не тільки на один рік, а й середньо- та довгостроковій перспективі), довіра до нього з боку бізнесу та суспільства є запорукою економічного зростання. А недовіра до нереалістичних прогнозів породжує найпесимістичніші очікування, підриває довіру до влади в цілому.

Законом зазначено мету складання прогнозу економічного і соціального розвитку на довгостроковий період – він використовується під час розроблення Програми діяльності Кабінету Міністрів України. Як видно з наведеного, законодавчо не передбачено формування зведеного балансу фінансових ресурсів на довгостроковий період. Поняття "основні макроекономічні та інші показники і баланси економічного і соціального розвитку" досить неконкретне і не дає відповіді на питання щодо необхідності складання зведеного балансу фінансових ресурсів.

Метою розроблення перспективного бюджетного плану є створення необхідних умов забезпечення збалансованості бюджетної системи країни, макроекономічної стабільності, передбачуваності бюджетної і податкової політики, виконання функцій, покладених на центральні та місцеві органи виконавчої влади. Для підвищення ролі перспективного бюджетного планування необхідно розробити порядок формування перспективного бюджетного плану, визначити його формат, процедуру розгляду та затвердження. На відміну від зведеного балансу фінансових ресурсів, він має охоплювати показники державного бюджету, місцевих бюджетів, державних позабюджетних фондів, тобто те, що відповідно до міжнародної практики вважається бюджетом розширеного уряду.

Розроблення показників перспективного бюджетного плану доцільно було б здійснювати на п'ять років. Він визначатиме обсяг фінансових ресурсів, які можуть бути спрямовані на виконання видаткових зобов'язань держави у плановому періоді. Перспективний бюджетний план доцільно було б розробляти у терміни, які передують визначенню Основних напрямів бюджетної політики на плановий бюджетний період, тобто у квітні-травні, та схвалювати його постановою Кабінету Міністрів України.

На підставі схваленого плану Міністерство фінансів України мало б розробляти та доводити до суб'єктів бюджетного планування, якими виступають головні розпорядники коштів державного бюджету, попередні проєктовані граничні обсяги бюджетного фінансування на наступні п'ять років. Зазначені показники підлягають коригуванню з огляду на уточнені параметри прогнозу економічного і соціального розвитку та рішення, що приймаються Урядом.

З метою посилення відповідальності розпорядників бюджетних коштів за досягнення встановлених цілей, упорядкування і підвищення результативності та ефективності видатків державного бюджету передбачається запровадження стратегічного планування в практику роботи головних розпорядників бюджетних коштів і складання ними планів своєї діяльності на поточний і наступних три бюджетних періоди, орієнтованих на результат, виходячи з прогнозованих обсягів видатків і надання кредитів, доведених Міністерством фінансів України. Виконання цього завдання потребує удосконалення нормативно-правової бази. Обсяг видатків на наступні роки може уточнюватися у разі зміни макроекономічної ситуації та пріоритетів державної політики, фактичних результатів виконання бюджетних програм та стану досягнення головними розпорядниками бюджетних коштів встановлених цілей.

Для визначення найоптимальнішого та найефективнішого розподілу бюджетних ресурсів між галузями, розпорядниками бюджетних коштів і бюджетними програмами необхідною є система моніторингу результативності бюджетних програм та результативності діяльності розпорядників бюджетних коштів (табл. 4).

Як свідчать дані, що унаочнює табл. 4 моніторинг результативності бюджетних програм передбачає аналіз та контроль за реалізацією бюджетних програм, оцінку економічної ефективності від використання бюджетних коштів на реалізацію бюджетної програми й досягнення запланованих цілей, виявлення проблем у ході виконання бюджетної програми і на цій основі розробку пропозицій щодо підвищення раціональності розподілу бюджетних коштів.

Таблиця 4

Моніторинг результативності бюджетних програм

Моніторинг	Оцінка
Завдання	
Своєчасне виявлення відхилень, що забезпечить своєчасне корегування і вирішення проблем	Проведення аналізу доречності, економічності, продуктивності, результативності програм і видів діяльності
Проводиться постійно	Проводиться на ключових етапах реалізації програми і вказує шляхи їх вирішення.
Описує проблеми реалізації програми	Пояснює причини виникнення проблем реалізації програми і вказує шляхи їх вирішення
Фактичні результати діяльності порівнюються із запланованими	Аналізуються причини недосягнення запланованих результатів
Одержання інформації використовується для покращення роботи з програмою.	Одержана інформація використовується як для покращення роботи за програмою, так і для уточнення планів на майбутнє

Прогнозний обсяг видатків на певну бюджетну програму визначається відповідно до оцінки ефективності її виконання у минулих роках, поточному році та очікуваних результатів від її реалізації в подальших роках.

Проведені дослідження дозволяють дійти наступних висновків. Під бюджетним плануванням слід розуміти теоретичне обґрунтування комплекс організаційно-технічних, методичних заходів із визначення кількісних і якісних складових доходів і видатків бюджетів у ході їх формування, розгляду і затвердження. Його основною метою є ефективне управління бюджетними коштами у

середньостроковій перспективі, оскільки реалізація стратегічних процесів не обмежується лише одним роком. Основними цілями бюджетного планування є підвищення дисципліни витрачання бюджетних коштів. Оцінка виконання плану видаткової частини Державного бюджету України за функціональною класифікацією свідчить, що суттєвих змін у виконанні запланованих показників за досліджуваний період з 2005 по 2007 роки не відбулось.

Ефективність планування в бюджетному процесі визначається необхідністю розробок і реалізації бюджетної стратегії.

Конкретним проявом реалізації бюджетної стратегії є планове обґрунтована динаміка показників бюджету в довгостроковому періоді щонайменше на три–п'ять років і більше, що в кінцевому результаті дає можливість досягти визначених стратегічною метою показників бюджету держави.

Теоретико-методологічною доктриною бюджетної стратегії є використання довгострокових, науково обґрунтованих планових показників, які реалізують і конкретизують цілі і пріоритети стратегії соціально-економічного розвитку України і насамперед забезпечують зростання добробуту населення.

1. *Базилевич В.Д., Баластрик Л.О.* Державні фінанси: Навч. посіб. / За заг. ред. В.Д. Базилевича. – К.: Атика, 2002. – 368 с.
2. *Буряк П.Ю., Лондар С.Л.* Вплив зміни податкової ставки на доходи бюджету // Фінанси України. – 2001. – № 1. – С.41.
3. *Василик О.Д., Павлюк К.В.* Державні фінанси України: Підручник. – К.: НІОС, 2002. – 608 с.
4. *Лютій І.О., Демеденко Л.М., Субботович Ю.Л.* Бюджетна політика і стабільність соціально-економічного розвитку України // Фінанси України. – 2006. – № 10. – С. 3
5. *Пасічник Ю.В.* Навч. посіб. 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: Знання, 2008. – 670 с. (Вища освіта XXI століття).
6. *Сафанова Л.Д.* Бюджетний менеджмент: навч.-метод. посібник для самост. вивч. дисц. – К.:КНЕУ, 2001. – С. 110.
7. *Фещенко Л.В., Проноза П.В., Кузьминчук Н.В.* Бюджетна система України: навч. посібник. –К.: Кондор, 2008. – 440 с.
8. *Юрій С.І., Стоян В.І., Мац М.Й.* – Тернопіль, 2002. – 394 “Казначейська система”.

CONTRADICTIONS OF PLANNING OF EXPENSE PART OF THE STATE BUDGET OF UKRAINE

I. Lyutuy, L. Savich

Taras. Shevchenko National University of Kyiv

Research is devoted conceptual principles of planning of expense part the state budget. The author suggests the drawing up of a perspective budget plan to secure the budget's long-term balance and to orientate the state funds at realizing measures in the priority directions of economic and social development.

Key words: budget, budget's long-term balance, budget's planning.

ПРОТИВОРЕЧІЯ ПЛАНУВАННЯ РАСХОДНОЙ ЧАСТИ ГОСУДАРСТВЕННОГО БЮДЖЕТА УКРАИНЫ

И. Лютый, Л. Савыч

Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко

Исследование посвящено концептуальным основам планирования расходной части государственного бюджета. Предложено составление перспективного бюджетного плана с целью обеспечения долгосрочной сбалансированности бюджета, ориентации государственных средств на осуществление мероприятий по приоритетным направлениям экономического и социального развития.

Ключевые слова: бюджет, сбалансированность бюджета, бюджетное планирование.